

[Thomsen.]

der ønsker, at denne Sag, som har været brugt meget, ogsaa misbrugt meget, nu maa naa til en endelig Løsning.

Forhøjelsen af Indkomstskatten sker jo efter Forslaget med den Begrænsning, at ordinære Skattebeløb paa under 5 Kr., altsaa Forhøjelser paa under 2 Kr., ikke medtages. Ved denne Bestemmelse fritages godt og vel en halv Million af Statsskatteyderne med de laveste Indtægter eller henimod Halvdelen af samtlige Statsskatteydere for Forhøjelsen, og Staten giver derved Afkald paa et mindre Beløb, vel omkring 600 000 Kr. Dette anser vi for rimeligt, særlig under Hensyn til, at Forhøjelsen af Forbrugsskatterne rammer de laveste Intægter haardest, og at de stigende Priser, som er kommet, og som vil komme, ogsaa vil føles haardest af disse lave Indtægter. Indtægter under 2 400 Kr. i Landdistrikterne, 2 700 Kr. i Provinsbyerne og 3 000 Kr. i Hovedstaden slettes, og vi finder det kun rigtigt, at disse Indtægter fritages for den Skatteforhøjelse, som der her er Tale om.

Det ser jo noget anderledes ud ved den anden Ende af Skatlisten. Af Omsorg for denne opereres der ofte med rene Fantastikal. Indkomstskatten kommer vel op paa anselige Størrelser for visse Indkomster, men dog langtfra op paa de 70—80 pCt., som er blevet nævnt. En Skatteyder med en nogenlunde jævn aarlig Indtægt paa 225 000 Kr., og for hvis Vedkommende Skatten skal beregnes af 150 000 Kr., vil i Aar til Staten, med 15 pCt.s og 40 pCt.s Forhøjelse samt Tillægsskat, komme til at yde i alt 44 070 Kr. eller 19,6 pCt. af Indtægten. Og anbringer vi denne Skatteyder i en Købstad med en Ligningsprocent paa 10,5, vil han i Kommuneskat og fælleskommunal Indkomstskat komme til at yde 32 738 Kr. eller 14,6 pCt. af sin Indkomst. Hans samlede Indkomstskat bliver saaledes 76 808 Kr. eller 34,2 pCt. af Indkomsten, men han har dog 65,8 pCt. eller 148 192 Kr. til privat Forbrug og Opsparing. Det er en følelig Beskatning, men som god Borger kan han dog i sit stille Sind under en Situation som den nuværende sikkert nynne: Jeg bærer med Smil min Byrde — selv om han ikke kan betale Skatten med synlig Glæde.

Forhøjelsen af Formueskatten med 40 pCt. sker ogsaa med den Begrænsning, at ordinære Skattebeløb under 5 Kr. eller Forhøjelser under 2 Kr. lades ude af Betragtning. Ved denne Bestemmelse bortskæres de mindst velstillede, ca. 30 000 af i alt

177 000 Formueskatteydere. For de øvrige Skatteydere andrager Forhøjelsen ikke just større Beløb, naar de ses enkeltvis. Eksempelvis skal der betales 2 Kr. 63 Øre af Formuer paa 10 100 Kr., 4 Kr. af en Formue paa 15 000 Kr., 38 Kr. af 30 000 Kr., 138 Kr. af 100 000 Kr. og 4 218 Kr. af en Formue paa 1 Mill. Kr. — alt bortset fra Skattelettelserne efter Skattelovens § 1, 2det Stykke. Statens Indtægt af Formueskatten forøges ved denne Forhøjelse fra 40,5 til 55,5 Mill. Kr. Selv om vi hermed er naaet op paa en forholdsvis høj Formuebeskatning, tror jeg ikke, at der hverken for Samfundet eller for den enkelte Skatteyder er særlig Fare paa Færde i den Anledning.

Der føres ogsaa ret fantastiske Tal i Marken, naar der tales og skrives om Beskatningen af de store Formuer. En Formue paa 100 000 Kr. vil efter Lovforslagets Vedtagelse i indeværende Aar blive beskattet med ialt 483 Kr. til Staten og 64 Kr. til den fælleskommunale Udligningsfond, tilsammen 547 Kr. eller godt og vel $\frac{1}{2}$ pCt. af Formuen. Og en Skatteyder med en Formue paa 1 Mill. Kr. kan komme op paa en samlet Formueskat til Staten og Udligningsfonden paa 16 827 Kr. eller 1,68 pCt. af Formuen. Endelig kan en Skatteyder med en Formue paa 5 Mill. Kr. — dem er der jo ikke mange af — naa en samlet Formueskat paa 118 427 Kr. eller 2,37 pCt. af Formuen. Selv med en almindelig Rentefod som Norm for Formueudbyttet bliver der dog til en Levofod eller et betragteligt Supplement til en Levofod tilbage til disse Skatteydere, naar Formueskatten er betalt. Og som jeg har sagt: jeg tror, at den enkelte vil kunne bære en saadan Beskatning. Jeg tror ogsaa, at vort Samfund har Kræfter til at bære de Byrder, der her er Tale om, og større Byrder, hvis det viser sig nødvendigt.

Jeg anbefaler paa min Gruppes Vegne det foreliggende Lovforslag til en velvillig og hurtig Behandling i det høje Landsting.

Bækgaard: Det kan jo ikke være nogen Overraskelse, at med de ekstraordinære Udgifter, som vi alle ved at Staten har i disse Tider, skal der ogsaa skaffes øgede Indtægter. At det sker i Form af øgede Skatter, er der vist heller ikke noget at sige til.

For kort Tid siden vedtog vi, som det allerede er omtalt, en Lov om indirekte Skatter, Afgiftsforhøjelser, til et Beløb af ca. 34 Mill. Kr., og det Forslag, som vi nu behandler, skal ifølge Bemærkningerne indbringe ca. 47 Mill. Kr. Der bygges ved dette Lov-